

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۸ سپتمبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

کوچ اجباری در دایکندی

یک دوست فیسبوکی بهنام رضا فاضلی که می‌گوید باشندۀ گیزاب دایکندی است، در پیامی نوشته است که او در مرز بین ولایت نیمروز و ایران درحالی که تلاش دارد از کشور خارج شود، توضیحاتی در ارتباط به کوچ ساکنان گیزاب می‌دهد. او از من خواسته است که چون به کمپیوتر دسترسی ندارم پیامش را از نظر تایپی اصلاح کرده نشر کنم: "بنده باشندۀ اصلی گیزاب هستم و شناخت درست و اطلاع دقیق دارم. حالا از شما می‌خواهم که با دقت بخوانید. کوچ‌های اجباری که چندین روز می‌شود داستانش در بین اصحاب رسانه و کاربران شبکه‌های مجازی دست به دست می‌شود، دو صورت دارد.

صورت اول: خان‌هایی که ادعای مالکیت زمین‌ها را دارند، با توسل به رشوذهی و خوش‌خدمتی به طالبان و زورمندان حاکم اسناد دروغین و فاقد اعتبار تهیه می‌کنند تا از مردم انتقام بگیرند و حد اقل نصف قیمت زمین‌ها را از مردم بگیرند. خوانین جوی‌هایی مثل نالۀ سفلی و نالۀ علیا، میانه قشو، شاغلجه کریم و شاغلجه خرکک، قسمتی از تگابدار را ادعا دارند که مال ما بوده و این مردم به زور گرفته‌اند. خان‌ها هنوز هیچ گونه سند معتبر و موثق ارائه نکرده‌اند و همچنان هیچ کدامشان موفق نشده‌اند که حتی یک خانواده را کوچ بدهند.

صورت دوم: پشتون‌هایی که با به قدرت رسیدن طالبان اقامۀ دعوا نموده‌اند که جوی‌هایی مثل کندیر، بیشترین قسمت تگابدار، سیاه لاش و بعض مناطق دیگر ملکیت آنان می‌باشد، به کمک طالبان بسیار ساده و زود موفق شده‌اند که مردم را آواره کنند و کوچ دهند. خان‌ها بیشترین نقش را در کوچ دادن مردم داشتند و طالبان را رهنمائی کردند. پشتون‌هایی که ادعای ملکیت داشتند در جریان کوچ‌دهی در خانه‌های خان‌های هزاره بودوباش داشتند. بعد از کوچ نمودن مردم

کنډیر، مردم تگابدار دومین منطقه بزرگ بود که کوچانده شدند. تگابدار چندین جوی دارد. دیروز (شنبه، ۲۵ سپتمبر) مردم تگابدار کوچیده به منطقه دورتر رفته‌اند.

دعواهای زمین زیاد است اما کسانی که مجبور به کوچ اجباری شده‌اند فقط از مناطق لوره شیو و حومه آن بوده‌اند. کسانی که کوچانده شده‌اند، طبق دستور طالبان حق بردن هیچ چیز را نداشتند جز اندکی آرد، روغن و البسه. محصولات زمین جای شان مانده و مال و مواشی‌شان نیز. هنوز پشتون‌ها به آن‌جا با خانواده‌های خود نیامده‌اند اما مردهای‌شان آمده و به زمین‌های زراعتی رسیدگی می‌کنند.

رضا فاضلی. ۴/۷/۱۴۰۰